HORSKÉ KOŘENY.

Napsal Karel V. Rais.

TA SRDCE.

IV.

Pokračování.

"Pánbůh vám odpusť, Lašťůvko, já za nebožtíka nemohla, nebyli jsme k sobě, on byl tuze pro světské věci —"

"A vy pro nebe, no, no, nebyli jste k sobě a proto jste hledala—" a Lašťůvka podíval se zase na Terynku.

"Jak povídám, Pánbůh vám odpusť, Lašťůvko, však jsem se něco za nebohou duši namodlila, něco pokání jsem podstoupila nejen tady, ale ve Vambeřicích, na Vartě, v Boleslavi, na Chlumku, na Svaté Hoře, v Maria Celli, na Svatém Kopečku a kde všude, vy ani nevíte!"

"A víte, Terynko, kdybyste chodila na pouti ještě dále, Zdražil přece zůstane v tom nesvěceném koutě, tak, tak, Terynko!"

Józa Nepovím při tom celém hovoru u kamen přešlapoval, hrabal se ve vlasech a pokašlával. Potom nastala chvíle trapného mlčení, až konečně Terynka se zvedla.

"Dej vám Pánbůh dobrou noc a opatruj vás oba —" řekla měkce a vyšla.

Ve dveřích ze síně setkala se s Verunou. Zarazily se obě a mlčky hleděly na sebe.

"Á — přinesla jste kafe —" konečně Veruna jízlivě zasyčela.

"Přinesla."

"Zdražilovi jste ho nevařila —"

"No, vždyť on váš taky neměl nebe —" a Terynka hrdě pohodila hlavou.

"Teď by byl už i Nepovím dost dobrý, hleďme —"

"I vždyť vy jste taky přiletěla jako na koni —" Ta slova řekla Terynka již odcházejíc, a byla nad obyčej prudká.

"Biskup jeden," zabuhlala Veruna a chvilku hleděla za ní. —

Stmívalo se silně. Po odchodu Terynčině Lašťůvka ani Nepovím nemluvili.

Veruna vsavši hrnek a sítko šla dojít.

Když po chvíli barák nadobro opustila, povídal Lašťůvka:

"Tak odešla i druhá! Poslouchej, Józo, já abych k tobě teď ani nechodil, darmo se zlobit!"

"Lašťůvko —" řekl Józa a zajíkl se.

"No, no, vždyť nic neříkám, ale víš, mám zlost, ty jsi dobrák, mám tě tuze rád, a neopustím tě, ale na tyhle se musím zlobit. Jaká byla proti nim Bětuška, pane Bože; aspoň kdyby byla moje nebožka živa, aby ti to obstarala, ale ta je dávno shnilá — no, jsou tam obě kamarádky! Já vím, že si povídají o nás, že Bětuška již řekla mojí, že jsem nezapomněl."

Józa vzlykal.

"No, mlč, hochu, mlč, jsme my potentáti — stakra — jsme my potentáti!" a Lašťůvka křaplavě se rozesmál. "Dej ti Pánbůh dobrou noc, hochu, já tě nedám, to ať si nepřijdou — —"

A prohnut v kříži cupal z baráku.

Józa díval se za ním, až byl kamarád na návrší.

Lašťůvkovi šlo to do kopečka těžce, sklouzal neustále a přes tu chvíli pobručíval: "Stakra, stakra." Na kopečku zase potkal se se Zlevorem. Ten měl hlavu v ramenou a šoural se jako duch.

"No, nedáte ho?" ptal se ve sesle.

"Taky že nedám."

"Již dolézají, ta krajka přiletěla jako na koni —"

"A Teryna mu nosí kafe —"

"Teryna?! I hleďme — ta je taky pěkná —" hubilal Zlevor a zasmál se.

Lašťůvka upřeně se naň zadíval. Měsíc objevil se právě mezi přeháňkou oblakův a osvětlil tváře obou mužův.

"Ale řekněte mi, Zlevore, proč se o to tak staráte?" ptal se Lašťůvka.

"Proč? A pro nic — mám Józu rád, protože je dobrák, a tam ty vidět nemůžu, protože po jidášsku zpívají: Překroj bochník a dej obě půle! A pak — ale proč bych to neřekl, proč mám Józu tak rád — protože vím, jak byl k Bětušce a co pro ni udělal, a víte, Lašťůvko, já jsem taky neměl tátu — no řekněme, utopil se mi v podmásíl, abysme si jako rozuměli; já vím, co to je. Máma se na mne dřela, až se udřela, ale já byl odjakživa křeček — takto bidlo, ale opravdu jenom křeček a nestojím pořád za nic. Co jsem? Lenoch — lenoch a zloděj!"

"Ba lenoch—"

"No lenoch, ale křeček. Táta nás nechal a my bysme byli hryzali kamení. Jak jsem se vytahoval — já byl už jako kluk jako tyčka dlouhý — měl jsem pořád hladu, kmotře, to bylo hladu —" a Zlevor zaskřípěl zuby, jakoby písek drtil — "a tak jsem jako rákos, dlouhanský, ale jenom třesavka, křeček. Tenkrát z toho hladu naučil jsem se chodit do lesů. Půjdu na mlat, a moje mne pak, musí tři dni mazat, jak mne to sedře — no, jsem lenoch, zloděj — ale vám jsem ještě neškodil, Lašťůvko, to musíte říct — a co je pánům o trochu dřeva a koroptve nebo ušáky — my taky rádi a konečně, ať do ok nelezou — no? Ale jen Józu nedejte!"

"Nedám, nedám", povídal výminkář zamyšlen.

Zlevor již odcházel, ale ještě se vrátil.

"Víte, pro Bětušku přišel o chalupu, dřeli se v baráku, a ti tam by teď i barák vypili, jak povídám: Překroj bochník a dej obě půle. Jen ho nedejte!"

Šoural se s návrší hlavu v ramenou, burnus široce rozpínaje.

"Stakra chlap," bručel si Lašťůvka, "a taky ho táta opustil..."

VI.

Tento týden po mnoha letech poprvé nebyl Nepovím v sobotu u faktora s dílem; nebylo hotovo. Přiběhla sice Veruna, sedla za stav a počala tkáti, aby dodala Józovi chuti — ale nadarmo. Jakoby to nebyl ten stav, za kterým dělávala nebožka Bětuška. Veruna dělati uměla, ale jak bidla zaklapala a podnožky počaly se pohybovati, hned poznal Nepovím cizí zvuky. Pustil se do práce, ale nevytrval.

V neděli byl dole v městečku na ranní a po ní zašel na hřbitov. Odpoledne přišel Lašťůvka a celé to boží půldne proseděli spolu u kamen.

Nepovím vzpomínal, brzo li vrátí se Zlevorka z kraje. Vypravila se tam hned v sobotu po poledni. Ale byl tu již soumrak a Zlevorka se ještě neukázala. Józa všecek již nepokojný přecházel po setmělé jizbě, naplněné čmoudem. Lašťůvka pomalu dýmal.

Venku fičel vítr a chvílemi hvízdala za stavením Meluzina. Mraky honily se po obloze, někdy probleskl měsíc a bílá jeho záře kmitla do světničky.

Józa ponaříkal si již, popovídal, jak mu to tam na hřbitově mohlo srdce utrhnout, a jak není ani možno, aby jej Bůh zde tak samotného nechal. Lašťůvka jej těšil, ale Józa smutně namítl:

"Co pak tobě je přec jináč — máš dceru."

"Ta mne už, brachu, nepotřebuje."

"Inu, nepotřebuje, ale máš ji rád a ona tebe. Měla pravdu Bětuška, když řekla, že je to přec jen chyba, když nejsou děti."

"To měla. Manželství bez dětí, jako den bez sluníčka. To je pravda."

"Ani jsem ti nepovídal," začal po chvíli Józa, "když jsem ráno jechal domů ze hřbitova, dohonila mne Zdražilka, jako ta Terynina hospodyně. Začala tak a jináč a najednou povídá, co mi to napadá s tou Terynkou. I řku: 'To se, tetka zbytečně staráte, ani mi dál o tom nepovídejte, jdu rovnou od Bětušky.' Zarazila se a uháněla jako vítr. Podívej, Lašťůvko, takovéhle řeči mi vedou —"

"Snad bys si nevšímal! Vždyť ona Zdražilka věděla, proč to povídala, mají strach o těch pár grošů Terininých —"

V tom na záspi ozvaly se kroky.

"Tak vidíš — Zlevorka — tu ji máš," povídal Lašťůvka.

"I vítám vás, Zlevorko, vítám vás, tak jak pak jste se měla?"

"To víte, pantáto, v horách zle, cesta je tuze bídná, samá závěj a málokde pořádně vytlapáno; ale tam dole pod Nasavrky je již dobře, cesty jsou tvrdy, sníh udupán, tam se to panečku běželo! Vzala jsem si tátovy boty — no, tady v horách byla to dobrota, ale dole jsem šlapala jako vembloud." A Zlevorka všecka zčervenalá ohřívala si ruce na kachlech.

"A co říkali, prosím vás?"

"Toť víte, co říkali, zůstali jako když je bodne, zvláště panímáma, chuděra, spustila pláč a lamentovala, že měla jen tu jedinou věrnou kamarádku a sestřenici, a tu že si teď Pánbůh vzal. Musela jsem vypravovat všechno, co jsem jen věděla."

"A jsou všichni zdraví?" ptal se Józa vřele.

"Zapiať Pánbůh, jsou zdrávi!"

"No, chvála Bohu, a co pak Tonka, je už vdaná nebo není, myslím, že se měla právě v tenhle čas vdávat."

"Ba není, pantáto, není, a to jim právě dělá náramnou žalost."

"Ale, ale, jakou pak žalost, vždyť se dočká, na nějaký den přece nepřijde."

"Ba, mně se zdá, že se nedočká, to je to — ten její přišel z vojny, však se na něho chuděrka načekala, a chytil se jiné —"

"Tak, tak —"

Pokračování.

Paříž.

(Pův. J. D. Eduard Navrátil.)

Dva stesky Francie.

(Pokračování.)

I.

Jediný syn, jediná dcera naproti tomu vyrůstají jako osobiví autokrati ve svém nepřirozeném okolí s jsou uvyklí jen na "stoleczku, prostři se". Jsou úplnými individualisty, egoisty, kteří vždy myslí sami na sebe, mají malé socialní ceny a malého národního užitku přinesou.

Pro syna lze celý směr vychování zahrnouti v jedno: "Mé dítě, můžeš se spolehnout na rodiče. Hleď, jak spolíme pro tvou budoucnost! Spoléhej na naše příbuzenské svazky, naše přátele, kteří tě odporoučí, kteří tě budou protežovati a upraví ti cestu pro další život. Spoléhej na vládu, která nesčetná místa rozdává. Bylo by skutečně podivením, kdybys i ty některé z nich nedostal. Poněvadž pak tyto úřady nejsou vždy dosti výnosné a jest dobře, když na chleb i máslo jest, musíš se bohatě oženiti. To však jest naše záležitost, tu starosť přenech úplně nám, my ti naleznem již nějakou bohatou dědičku."

Tímto způsobem vychovávaní jinoši nejsou ovšem zdravým socialním tělem. Jejich životním účelem jest starost o upokojení jejich "já"; holdují této zásadě, aby s minimem namáhání dosáhli maximum blahobytu. Kynou jim vyšlapané pěšinky "administrace," přehřátý vzduch úřadoven a odměřený počet hodin u psacího stolu. Za nejistým podnikatelstvím a dobrodružstvím se nehoní. Starostliví rodičové uspořují jim cesty do ciziny, do kolonií a ponechávají si je nejraději ve své metropoli. Hanbě za místy, nikoliv na základě, osobních zásluh, nýbrž na základě, "odporučení", nepotismu (strejčkování, příbuzenské protekce), hanbě za věnem a nemravnému vlivu propadá francouzská mládež. Blahobyt bez velkého namáhání duševního a tělesného, toť jejich ideal. A jest otázkou, zdali by tito jedináčkové byli vůbec schopni nejaké řemeslo provozovati.

Můžeme předem takového jedináčka honcem za věnem nazvati. Velice mnoho mladých Francouzů z důvodů, které hned vysvětlíme, zůstává mládenci. To jest nová rána pro Francii. *"Le vieux garçonnisme est devenu une institution"* (Staromládenectví stalo se řádem). Z desíti mladých mužů zůstává devět mládenci, poněvadž si svůj život tak již zařídili. A zvolili si tento život dobrovolně proto, že jest pohodlnějším pro ně, poněvadž jim je dovoleno břemen a okovů pravidelného manželství se uvarovati, aniž by se mravně obmezili, jak se vyžaduje od neprovdaných žen. Mládenec ve francouzské společnosti nehraje však roli statisty, ale roli hlavní. Don Juan, *bourreau des coeurs* (neuprosný nepřítel srdcí), dává ton celé společnosti. Dle písničky tohoto egoisty nejvyššího stupně, který zříká se všech socialních povinností, aby užil všech socialních požitků, tohoto podporovatele nemravnosti, tohoto vyvrhele společnosti, této socialní, úplně bezcenné kategorie občanů, tančí celá společnost, tvoří se společenské zákony a veřejné mínění. *Fils unique*, který bez společnosti sestry vyrůstá, který nemá pochopení pro čistotu a neporušenost ženy, jehož školní internaty úplně zkazí, který pohiíží na ženu pouze se stanoviska pohlavního, v jejím největším ponížení a sebeobětování, chladném nepiodném a nemravném mládenectví před spořádaným manželským životem, a tím trpí síla národa velice.

A tomuto svůdnickému mládenci chce se podobati francouzský manžel, otec jednoho aneb dvou dětí. Oba dychtí po světáctví, po žití s minimem starostí a povinností, avšak s maximem radostí a požitků. Naproti tomu otec čtyř, pěti dětí nucen jest k vážné, pilné práci, zbývá mu málo času mysliti na svoje kravaty a rukavičky, dvořiti se ženám svých sousedů, ke galantním dobrodružstvím, k milostným pletkám, k svůdnictví a k manželské nevěře, proto však přece jest lepším socialním živlem než "staro-mládenec" a jemu podobný otec a la Malthus. Ovšem, že i mravnost žen z lidu jest poměrně více v nebezpečí, když přibývá neženatých mužů a počet dětí manželských se omezuje. "Starý mládenec" a jemu podobný manžel jsou nejlepšími klienty prostituce, kteří počet narození absolutně zmenšují, úmrtí dětí zvětšují a špatným pochopením mravnosti socialní bída a socialní vzpoura, kterou způsobují, jest společenské ponížení nejhoršího druhu.

Pokračování.

Dobrého trávení jest naprosto třeba k dobrému zdraví. Užíváním Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen může si každý dobré trávení zabezpečiti; zbavují krev všeliké nečistoty, pravidlují játra a sílí žaludek.

::Z ČESKÝCH VLASTÍ.::

Smrtelný úraz hošíka. Šestiletý synek rolníka Václav Krtek z Hutí u Berouna onehdy vylezl na nákladní povoz a chtěl se svézti. Nešťastnou náhodou spadl s vozu byl přejet a těžce poraněn. Ve všeobecné nemocnici, kam byl hošík na kliniku prof. dra. Maydla převezen, v pátek 22. m. m. poranění svému podlehl. Mrtvola odvezena do ústavu pro soudní pathologii.

Poštovní sfiženec přejet vlakem. Ve Velikém Oseku na trati dráhy severozápadní stalo se ve čtvrtek dne 21. m. m. v noci politování hodné nešťastí. Poštovní sfiženec lokální J. Langraf chtěl dopraviti vozík s balíky a s psaními k poštovnímu vlaku přes koleje blíže perronu a buď klopýtautím anebo jinou nehodou padl na kolejnice právě ve chvíli, kdy přijížděl po druhých kolejích vlak jiný, jenž vrazil do vozíku, strhl nešťastníka, přejel mu obě nohy a udeřil jej smrtelně do hlavy, tak že v několika okamžicích skonal.

Nabízela své dítě cikánům. — Neslýchaný případ nelidskosti matky sděluje se z vesnice Adorfu u Chebu. Ovdovělá šafářka, matka tříletého děcka Marie Hausnerová, chtěla již několikráte prodati své dítě cikánům, kteří v okolí se potulovali. Ale cikáni dítě koupiti nechtěli, majíce dosti svých. Dne 20. m. m. byla krkavčí matka přistižena, když zanesla své dítě do tábora cikánů a tam jim je chtěla zanechati zadarmo, jen aby se ho zbyla. Nelidská matka byla zatčena a jen tato okolnost ji uchránila od rozsápání žen z vesnice, když se o jejím jednání dověděly.

Smrtelné opaření dítka. Nedostatečný dozor na dítky opět měl v zápětí zmaření života nevinného dítka. Kateřina Šandorová, 38letá žena dělníka, bydlící v Krásově ulici v Žižkově, ve středu 20. m. m. v poledne připravovala polévku a nalila ji na talíř pro svého 13letého syna Bohuslava. Sedm měsíců starý druhý synek Karel, jejž matka položila do koše, na dvou židlích u stolu postaveného, v nestřeženém okamžiku strhl na sebe talíř a vřelá polévka rozlila se mu po těle. Den a noc trápeno bylo nebohé dítě velikými bolestmi a druhý den zemřelo. K nařízení lékaře p. dra. Škorpila byla mrtvola přenesena do ústavu pro soudní pitvu. Proti matce zavedeno trestní řízení.

Šestinedělka v horečce skočila do studně. Truchlivý případ udál se ve čtvrtek 21. m. m. v Bohdalově na Moravě. Mladá žena domkáře, Anna Šieková, před časem porodila a onemocněla horečkou. V nestřeženém okamžiku vyběhla v horečce na dvůr a skočila do studně, kde utonula.

Skalákův osud. Třiasedmdesátiletý skalák Josef Libiš v Greifendorfu na Moravě padesát let bez úrazu pracoval v lomech. V pátek 22. m. m. v den svých 73. narozenin stal se mu v lomu těžký úraz. Z nenadání utrhl se kus skály, přerazil mu nohu, vyrazil levé oko a i jinak na těle byl pochroumán. Těžce zraněný byl dovezen do brněnské nemocnice.

Sebevražda z nešťastné lásky. V pátek dne 15. m. m. zastřelil se v arcibiskupském lese u Bílan František Procházka, syn rolníka z Kroměříže. Mladý muž oblíbil si úplně chudou dívku, ale rodiče jeho zdráhali se přenechati mu proto dědický podíl, aby se mohl oženiti. Procházka zastřelil se ze staré jezdecké pistole, kterou nabil třemi kulemi. Účinek náboje byl strašný. Koule urazily sebevrahu celou vrchní část hlavy, tak že mozek úplně mu vytekl. Strašně zohavená mrtvola převezena do Kroměříže, kde v pondělí 18. m. m. pohřbena.

Panika v kostele o přijímání. Nemalé vzrušení způsobil, jak sděluje "Pozor", případ, který se odehrál před více dny v kostele v Přerově, kde při přijímání jednomu děvčeti chytily a shořely vlasy od svíčky, kterou drželo v ruce. Na vlas podobný případ udál se v neděli dne 17. m. m. ráno v kostele v Čechách u Prostějova. I tam nařídil farář, že školní děvčata, jdoucí ku přijímání musí se dostaviti ozdobena pentlemi a se svíčkami v rukou. Jednomu z děvčat, dceruška dělníka, vzňaly se vlasy a děvče utrpělo vážných popálenin. V kostele povstal mezi přítomnými značný poplach, ženy omdlévaly a děti křičely a mohlo dojíti k velké panice, kdyby několik přítomných učitelů nebylo zakročilo.

Vražedný útok na českého učitele v Hněvotíně. Z Olomouce, 22. května. Česká škola v národnostně smíšené obci Hněvotíně ve zdejším okrese prodělala již celou řadu příkoří, která činěna jí byla se strany německé. V dobré paměti jest ještě výnos zemského výboru moravského, kterým zakázáno vyučovati v nově postavené budově tamnější matičné školy. Zemský výbor moravský šel ve své ochotě k Němcům tak daleko, že překročil i svůj zákonný obor působnosti. Nenávisť hněvotínských Němců oproti české škole tamnější vyvrcholila však ve středu dne 20. m. m. Toho dne k 11. hodině večerní vracel se domů do Hněvotína z návštěvy v sousední osadě Topolanech řídící školy p. Žižka. Když přišel do Hněvotína, vyskočil proti němu neznámý muž, jenž praštil jej vší silou tlustou železnou tyčí do hlavy. Pan řídící Žižka měl ještě tolik duchapřítomnosti, že ránu částečně seslabil silnou holí, kterou v ruce držel. Napadený jal se ihned volati o pomoc, útočník dal se na útěk, a s ním ještě několik jiných neznámých mužů, které p. učitel Žižka teprve nyní spozoroval, a již ukryti byli za blízkým rohem stavení. Jak silná rána vedená přímo na hlavu českého učitele byla, představíme si, když uvážíme, že jí zlomena úplně byla silná hůl, kterou ránu pokusil se zachytiti, a že vzdor tomu ještě utrpěl značnou ránu do spánku. Pan Žižka odebral se na to ihned na četnické stanoviště, kdež případ ohlásil, a byl četníkem doveden domů. Po útočníkovi a jeho spoludruzích zavedlo četnictvo pátrání.

Klempířský učeň spadl se střechy a zabil se. Truchlivý tento případ stal se v sobotu 23. května ve 3. hod. odpol. na nároží ulici Bredovské a Jindřišské na dol. Novém městě pražském. V době, kdy v těchto místech panuje značná frekvence, sřítil se se závratné výše na chodník jinoch, na střeše domu pracující a pádem zranil se tak těžce, že za chvíli zemřel. Nešťastník ten jmenuje se Frant. Barkus, byl 16 roků starý, klempířský učeň v závodě p. Singra ve Školské ulici. Učeň Barkus a 42letý pomocník Anton Janovský měli nařízeno, provésti některé opravy na střeše nárožního domu v Bredovské ulici. Jakým způsobem smrtelný úraz byl zaviněn, o tom úřadní vyšetřování není ještě ukončeno. Dle jedné verse učeň byl sice uvázán bezpečnostním řemenem, který se prý přetrhl, když se učeň nahnul přes železné zábradlí na střeše domu. Dle druhé zprávy pomocník Janovský učně poslal pro nějaké pomůcky a učeň spadl s veliké výše právě v tom okamžiku, když ochranný řemen od těla si odvázal. Ať již se stala jedna či druhá okolnost, měla vždy v zápětí zmaření života jinochova. Učeň dopadl na chodník v Bredovské ulici, zrovna před jednoho chodce, který tímto nenadálým případem byl polekán. Nebohému učňovi byla proražena lebka a mimo zlomení rukou a přeražení žeber utrpěl tak těžké poranění vnitřní, že za nedlouho po pádu zemřel. Několik kolemjdoucích odneslo smrtelně zraněného učně na nádvoří domu, kde za chvíli skonal. Byli k němu povoláni lékaři p. dr. Feigl a ze záchranné stanice pan dr. Kotáb, kteří ovšem nešťastníkovi již nemohli žádnou pomocí přispěti. V truhle byla mrtvola převezena do pathologického ústavu a o truchlivém případu zavedeno trestní řízení. Na místě smrtelného úrazu shromáždilo se tak veliké množství obecenstva, že komunikace byla úplně přerušena.

Sesláblý muž.

Opis znamenitého receptu zasýlán je zdarma všem těm, kteří pomoci potřebují. Přečtěte si toto oznámení od začátku až do konce. Žádná zásylka na dobírku nebo léčení humbukářskými prubami.

Já si přeji naléčiti muže, kteří trpí vyčerpáním následkem poklesků z mládí, slyšte mou radu. Zastavte pokusy s léčením na prahu, elektrickými pásy, "specialisty" nebo jiným letivým léčením. Pásy vás nemohou vyhojit a stále brání moderním zmírí vaše zažívací ústroji, otráví vaš celý system a přivodí vaši nemoc k nevyléčení.

Já jsem trpěl mnoho let následkem vyčerpáním v mládí a já trpěl na varicocele, nervosnost, ztrátu semena, slabou paměť, ztrátu mužství, ztrátu životní síly, na zkleslost mysli, na bojácnost atd. a já byl dosti blahovým užívat věc, co mi bylo radino a co jsem kde četl, ale bylo mi stále hůř, než teprve. Na konec jsem odjel do staré vlasti, kde jsem navštívil jednoho nejlepšího lékaře, který mne úplně zdravil. Tento vynález a drahocenný předpis, který mne úplně vyléčil, mám stále v mém vlastnictví. Jelikož vím z vlastní zkušenosti, jak těžko jest v této zemi nalézti vyléčení, rozhodl jsem se pomoci jinym a zašlému, kdo trpí jako já trpěl, který mi dopíše jsem ochoten zaslati v uzavřeném dopisu opis tohoto znamenitého receptu zároveň s potřebnou informací úplně zdarma. Tento recept sestává z vlivupiných ale neškodných léků a jest tak sepsán, že si jej můžete sami udělati v každé dobré lékárně za nepatrný poplatek. Já vím, co tento zaznamenitý lék vykoná. On vás vyhojí. Následujte moji radu, sprabujte to a naleznete v tom to nejlepší, co jste dosud užívali a zají tě vás to úplně vyhojí.

Nemějte mne za jednoho z mnohých sliboval, kteří spekulují lékařskou vědu nabízením "předplatů zdarma", "léčení zdarma", "psy zdarma atd. jako vnadidlo na vaše peníze a bezcenné a často nebezpečné léky, zasílaním je na dobírku. Já nic nezasílám na dobírku, nemám nic na prodej a zachovám vaše jméno v tajnosti. Všechno, co žádám za mé služby, je 50 cth., jakii se vyhojíte. Za žádných okolností nežádám víc, ani tento malý obnos a vy jej nemusíte dříve zaslati, než až když jste úplně vyhojeni a dovedete lépe oceniti mé služby vám prokázané. Nezapomeňte, že vy dostanete předpis a všechny informace zdarma a nemáte nic k placení než až jste vyhojeni a to ještě jen 50 cth.

C. BENTSON, L. J. Box 622, Chicago, Ill.

Malý & Cousin

natírači a vylepovači pokojů.

Zvláštní pozornost věnují vyhotovování nápisů a štítů.

Bydlí: v č. 408 Hickory ul., Omaha
Studio: v č. 1311 William ul.,

Chladné Colorado

Burlington Route

Jest vám horko, jste znaveni, postrádáte pohodlí? Proč nejedete do Colorada, jež skytá rozkošné chladné podnebí, skvělou scenerii, skvostný rybolov---vše, co patří k úplným letním prázdninám.

Můžete žíti velmi krásně v Coloradu v hotelích, strávních domech a na renčích za $8.00 až $10.00 i více týdně.

Burlington dráha jest krátká dráha do Denver—Rychlík vyjíždí ve 4.10 odp. každý den a skýtá každou příležitost k pohodlí cestujícího.

Dovolte, abych vám zaslal naši příruční knihu o Coloradu. Vypomůže vám u vybírání si místa pro letní prázdniny. Zdarma na požádání.

J. B. REYNOLDS, City Pass. Agent
1502 Farnam ul., Omaha.

NO MORE BLUE-MONDAYS

SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepším mýdlem, jakéhož lze ku praní prádla dostati

Setřte svého prádla—nikoliv obalův.

FAUST nejříznější a nejlepší PIVO V TRHU

.....čepuje žoviální náš hostinský.....

John Ondráček v Národní Síni.

O chutný zákusek není u Johna nikdy nouze. Kromě výtečným st.-louiským malvazem obslouží vás též výbornými víny a likéry a jemnými doutníky.
Navštivte jej a podruhé jinam nepůjdete.

Podzimní období započalo 1. září. Katalog zdarma.

Omaha Commercial College

Rohrbough Bros.

majitelé, 17. a Douglas ulice.

KURSY—Pravidelný obchodní, přípravný, pravidelný sloučený, těsopisecký, strojopisecký, telegrafní, krasopisecký, krasořečnický, právnický a tělocvičný.
VÝHODY—Kolejní kapela, kolejní sekestr. literární spolek, sprchové lázně, tělocvik, burea, tiskárna a veřejné zábavy.
PODZIMNÍ ORDOHÍ—Započne 1. září. Nové třídy ve všech odborech.
PRÁCE ZA STRAVU—Strava poskytnuta za výhodinovou každodenní práci.
KATALOG—Elegantní, nový, ilustrovaný katalog každému zdarma.
Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

HOTEL PRAGUE ČESKÝ HOSTINEC u města Prahy,

na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čisté a pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha. V hostinci obdržíte výtečný STORZŮV LEŽÁK nejlepší druhy vín a likérů a nejjemnější doutníky.
Krajané, zavítáte li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha a ušetříte nejenom peněz, ale zbavíte se i všelikých násnází. 8
Tel. L1824. O přízeň krajanů žádá VINCENC J. DOBROVSKÝ.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.

—prodávají ve velkem—

Tažené, vyražené a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, olcykly, střelné zbraně, náboje a sportovsse zboží.....

9th & Harney ulice. . . . . Omaha, Nebr.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropou dvoušroubovými loděmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Lodě odjíždějí ve čtvrtek v sobotu.

Hambursko-Americká Linie jest nejstarší Německá Trans-Atlantická Parojní Společnost a vlastní 202 lodí majících dhrnnou snosnost 541,083 tun. 95 těchto jsou velké námořní parníky zahrnující 24 dvoušroubových parolodí které lu pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou. Takový počet parolodí ne vlastní žádná jiná společnost. Ohledně přeplavu a cen obraťte se na.....

HAMBURG-AMERICAN LINE
37 BROADWAY, gen. stład. společnosti NEW YORK,
159 Randolph St., Chicago, Ill., neb ej jednate s

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloydu.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hodin a 10 minut.

Přeplavní ceny:

Po parolodích expresních z New Yorku do Bremen.....$38.00
Po parolodích prav. delných z New Yorku do Bremen.....$30.00
Po parolodích expresních z Bremen do New Yorku.....$38.50
Po parolodích pravidelných z Bremen do New Yorku.....$36.50

Hlavní úřadovna

OELRICHS & CO., 5. Broadway, New York.

Hlavní jednatelé pro západ.

H. CLAUSENIUS & CO. 90-92 DEARBORN Street CHICAGO ILLINOIS